

PASI DE ARTIȘTI

CLUBUL COPIILOR SECTOR 6

Nr. 3 / 2024

BUCUREȘTI 2024

Coordonatori

Oprea Iuliana Mihaela – director profesor Clubul Copiilor Sector 6 Bucuresti

Sinca Mariana -profesor Clubul Copiilor Sector 6 Bucuresti

Preda Florentina Iuliana – profesor Clubul Copiilor Sector 6 Bucuresti

Dordea Ioana Milena - profesor Clubul Copiilor Sector 6 Bucuresti

Colectivul de redacție :

Iorga Steliana – administrator patrimoniu Palatul Național al Copiilor București

Nedelcu Carmen – secretar Școala Gimnazială Nr. 156 Bucuresti

Design si grafica

Băltărețu Nely Sabina – analist programator – Școala Gimnazială „Adrian Păunescu “ Bucuresti

Au participat cu poezii și lucrări elevii din Clubul Copiilor Sector 6 Bucuresti:

ISSN 2821-7373 ISSN-L 2821-7373

CUPRINS

Anii Copilăriei

1. Copilărie în culori	pag. 5-6
2. Omida Didi	pag 7
3. Creta magica	pag. 8
4. Prietenul meu drag	pag. 9
5. Pisicuta Fifi	pag. 10
6. Prieteni buni	pag. 11
7. Broasca mea testoasa	pag. 12
8. Catelusa Bella	pag. 13
9. Bufnita, paznicul noptii	pag. 14
10. Bufnita Buhu	pag. 15
11. Masca	pag. 16-17
12. Piratii	pag. 18
13. Masca	pag. 19
14. Nostalgia copilariei	pag. 20-21
15. Pasiunea mea	pag. 22-23
16. Lectura	pag. 24-25
17. Calatorie de vis in Delta Dunarii	pag. 26-27
18. Cele mai frumoase vacante	pag. 28-29

Cuvânt – Înainte

ANII COPILĂRIEI

Copilăria este adesea considerată o perioadă magică și fericită din viața unei persoane, plină de descoperiri, imaginație și bucurie. În această etapă, lumea pare a fi un loc fascinant, iar fiecare zi vine cu noi oportunități de a învăța și de a explora. Iată câteva motive pentru care copilăria este văzută ca fiind atât de fericită:

Copiii văd lumea într-un mod unic. Totul este nou și captivant, de la simplele jocuri în nisip până la descoperirea unor noi prieteni. Ei trăiesc în momentul prezent și găsesc bucurie în lucrurile mici, pe care adulții adesea le trec cu vederea.. În general, copiii nu au responsabilități mari sau griji financiare. Ei se pot concentra pe joc și pe învățare, având grijă de cei din jurul lor, cum ar fi părinții sau tutorii. Această libertate de a se bucura fără stres este un factor major care contribuie la fericirea copilăriei.

Imaginația copiilor nu cunoaște limite. Ei pot transforma o cutie simplă într-o navă spațială sau o pătură într-un castel. Creativitatea lor este nesfârșită și le permite să exploreze lumi fantastice, ceea ce adaugă o doză uriașă de bucurie și entuziasm fiecărei zile.

Jocul este o parte esențială a copilăriei și un mijloc principal de a învăța și a dezvolta abilități sociale. Prin joc, copiii învață să împărtășească, să colaboreze și să comunice. Prietenii joacă și ei un rol crucial în această perioadă, oferind suport emoțional și momente de bucurie comună.

În majoritatea cazurilor, copiii cresc înconjurați de afecțiune și protecție din partea familiei și a comunității. Acestea le oferă un sentiment de siguranță și încredere, permițându-le să exploreze lumea cu un sentiment de securitate.

Fiecare zi de copilărie este o oportunitate de a învăța ceva nou. De la învățarea primilor pași până la descoperirea alfabetului sau a numerelor, fiecare mică realizare este sărbătorită și aduce un sentiment de mândrie și fericire.

Desigur, nu toate copilăriile sunt perfecte, iar unii copii pot întâmpina dificultăți și provocări. Însă, pentru mulți, copilăria rămâne o perioadă de bucurie pură și de amintiri prețioase, care sunt păstrate cu drag de-a lungul vieții.

AUTORII

COPILĂRIE ÎN CULORI

Şotronul Copilăriei

Marina Oratie Păsculescu

Cercul Teatru de Păpuşi

Profesor Sinca Mariana

Unu -primul pas în viaţă,
Un pupic plin de dulceaţă

De al tânăra mămică
Ce m-a ținut în burtică.

Doi părinți fetița are .
Tata este mândru tare
O printesă are în casă
Și este cea mai frumoasă.

La botez, **trei** ursitoare,
Într-o zi de sărbătoare
Mi-au urat de sănătate,
Mult noroc în tot și toate .

Pe la **patru** anișori
Mă spălam pe ochișori
Și pe dinți, pe mâini, pe față,
Findcă sunt fată isteață.

Cinci degete la o mână
Și-alte cinci la mâna stângă,
Eu am învățat să număr

De pe lac, nufăr cu nufăr.

Şase ani am împlinit

Şi la şcoală am pornit.

Vreau ca să învăţ de toate ,

Mami zice că se poate .

Şapte-i cifra norocoasă

Şi aduce bucurie în casă.

Astăzi este ziua mea!!!

Să-nceapă petrecerea !

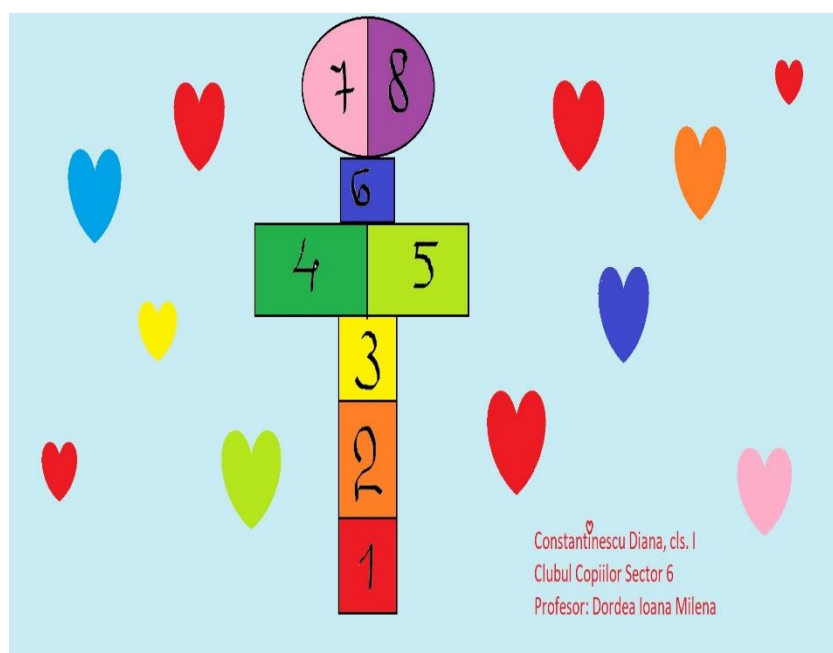
Opt pupici de noapte bună

Imi dă mama mea cea bună,

Pentru tati-s tot frumoasă.

Sunt o fată norocoasă.

Grafica

Omida Didi

Aldea Ilinca
Clasa a-II-a
Cercul Teatru de Păpuși
Profesor Sinca Mariana

Era odată un fluture cu mii de culori. Într-o zi se întâlnește cu omida Didi.

-Ce urâtă ești! spuse fluturele râzând.

-Într-o bună zi mă voi face și eu la fel de frumoasă, ca și tine! îi răspunse ea cu încredere.

- Poate că vei deveni ca mine, dar cu siguranță nu vei fi la fel de frumoasă, cum sunt eu.

Omida plecă supărată spre casă. Fără nici o speranță, aceasta se ascunse în cocon. Stătuse acolo trei zile și trei nopți, îi era teamă că atunci când va ieși din el toți vor râde de ea. Zilele trecură și acestea îi se făcu dor de lumina zilei. Didi a decis să iasă din cocon fără să se mai gândească. Când ieși, fu întâmpinată de toți prietenii ei.

-Ce mult te-ai schimbat, exclamă ei fericiți pentru ea.

- Cred că m-am înșelat în privința ta! spuse rușinat fluturele.

- Ce mi s-a întâmplat? întrebă Didi nedumerită.

- Te-ai transformat într-un fluture frumos! zise gărgărița.

- Chiar este adevărat! strigă albina Gălbi.

De atunci fluturele nu a mai judecat pe nimeni.

Creta magică

Cerc Atelier Interactiv

Profesor Oprea Iuliana Mihaela

Săptămâna altfel se arată în zare,
Se va ține un concurs mare,
De desene cu creta albă, chiar și colorată,
Copiii iau în primire creta minunată.
Creta este vrăjită,
De îndată apare un soare mare,
Urmă de o poveste cu zmei,
Și feți-frumoși și cavaleri.
Pe asfaltul gri se naște o lume de vis,
Cu castele înalte și fluturi ce zboară lin,
Păduri fermecate și râuri argintii,
Creta magică aduce bucurii.
Copiii râd și-și dau frâu imaginației,
Fiecare desen e plin de pasiune și creație,
Curtea școlii se transformă într-o galerie,
De artă pură, plină de fantezie.
Apare și un dragon, în culori strălucitoare,
Ce păzește comori, la marginea unei plaje,
Sirenele cântă și se învârt în dans,
Sub creta magică, totul prinde viață în balans.
Pe măsură ce ziua trece încet,
Desenele se înmulțesc, pline de talent,
Creta magică continuă să creeze,
Povești nesfârșite, ce rămân în amintire.
Și când soarele apune, iar concursul se încheie,
Desenele rămân, decor de vis pe asfalt,
Copiii se întorc acasă, zâmbind încântați,
Cu gândul la creta magică și visele colorate, neîncetat.

Cel mai bun prieten al copiilor

Prietenul meu drag

Cerc Atelier Interactiv

Profesor Oprea Iuliana Mihaela

Am un prieten
Mic, pufos și jucăuș
Șase luni are
Și îl cheamă Pufuleț
Pufuleț cel mititel,
Are nasul ca un clopoțel,
Ziua doarme,
Noaptea latră
Ușa de o deschizi
Țup afară îl vezi sărind
Se rotește, se rostogolește
Dă din coadă, fericit
În grădină face spectacol.
De mă prinde pe la colțuri,
Mă învâрте printre flori,
Molfăie un fir de iarbă,
Lumea toată-i pare largă.

Când adoarme într-un colț,
Visul îi aduce nori,
Plini cu găze și cu fluturi,
Pufuleț îi prinde-n zbor.

Dar când luna strălucește,
Pufuleț se trezește,
La fereastră vrea să zboare,
Crede în aventurare.

Cu lăbuțele-i mărunte,
Caută drumul să-l urmeze,
Și, în noapte plin de spor,
E eroul dintr-un vis ușor.

Pufuleț, prieten drag,
Ești o stea în prag de zori,
Zi de zi aduci lumină,
În inima ce te-alină.

PISICUȚA FIFI

Cerc Atelier Interactiv

Profesor Oprea Iuliana Mihaela

Pisicuța cu blană albă
Fifi o cheamă
Este leneșă și rasfățată
Cu privire pătrunzătoare,
Ochii albaștri are.
Stă cu mustățile în vânt
Chiar în soare.
Pare foarte ocupată,
Ochii stau întredeschși,
Coadă-i relaxată.
Pe pervaz se așază,
Unde-i cald și luminat,
Cu gândul la un vis ciudat.
Uneori, pe sub perdea,
Prinde raze de lumină,
Și se joacă cu ea,
Cu umbre-ntr-o mișcare fină.
Când o mângâi, toarce dulce,
Dar dintr-o dată se trezește.
Vrea să vâneze sau să exploreze
Ce găsește un sertar plin de ciorapi
Nu îi sunt pe plac.
Merge mai departe
Vede în zare o cutie mare
Plină de ciucuri colorați
Care îi sunt pe plac.
Fifi e regina casei,
Totul e al ei, se știe,
Iar când noaptea se așterne,
Doarme-n brațe, e magie.

PRIETENI BUNI

Cerc Atelier Interactiv

Profesor Oprea Iuliana Mihaela

Un copil mic, cu ochi sclipind,
Găsi-n grădină-un iepuraș zglobiu și blând.
Cu blana moale, puf de nea,
Iepurașul tresărea.

– "Bună, iepuraș mititel,
Vrei să fim prieteni, să zburdăm nițel?"
Iar iepurașul, fără frică,
Sări spre mâna lui, voios din clipă-n clipă.

Alergau prin iarbă, se jucau,
La soare și la umbră se ascundeau,
Copilul râdea, iepurașul sărea,
Prieteni de joacă, cu inimi pline de stea.

Iepurașul îi povestea, în felul său mut,
Despre zilele când vântul îi părea un scut,
Iar copilul, cu grijă și drag,
Îl legăna seara, la piept ca un fag.

De-atunci, cei doi, mereu împreună,
La joacă, la masă, sub luna cea bună.
O prietenie caldă, sinceră și curată,
Între-un copil și-un iepuraș,

S-a născut o poveste adevărată.

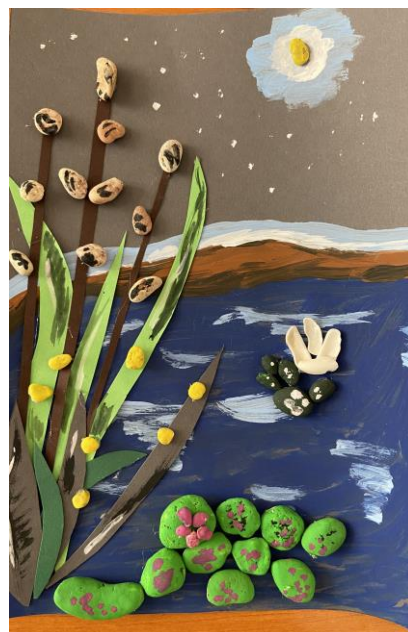

BROASCA MEA ȚESTOASĂ

Cerc Atelier Interactiv

Profesor Oprea Iuliana Mihaela

Tala este numele broscuței mele
Este verde și micuță,
Duce în spate o cochilie tare
Care o protejează.
Are doi ochi ca două mărgele,
Maxilarul îl are tare
Știe să se apere
Deși ea nu este prea mare
În casă stă într-un acvariu mare ,
Plin de ierburi și de alge.
Afară dacă iese
Sare prin iarbă, voioasă
Uitându-se la frunzele ce o înconjoară
Încearcă să cânte cu glasul ei mic
Un cântec de seară vesel și liniștit
Copilul și Tala, sunt prieteni de soi,
Nu se dau înapoi
Seara, pe-o frunză mare și lată,
Copilul o legăna pe Tala-ntr-o pată,
Și-așa, prietenia lor creștea an de an,
Copilul și broscuța, visând la ocean.
Broscuța Tala, se gândește și este fericită
Are un prieten drag care o îngrijește.

CĂTELUȘA BELLA

Creatie / Confectii

Prof. Preda Florentina Iuliana

Bella este cățelușă mea și cel mai bun prieten al meu. Dimineța mă trezește cu pupici, iar când deschid ochii, două mărgeluțe mă privesc fericite și pline de uimire, și așa începe ziua noastră, cu pupici. Apoi îmi aduce jucăria ei preferată și ne jucăm până obosește. După joacă, leneșă, se așează în coșulețul ei.

Voi știți ca și câinii zâmbesc? Ei sunt fericiți și simt dragostea pe care noi le-o arătăm. Când stăm la povești, Bella ciulește urechile, dă din codiță și latră ușor și scurt, semn că a înțeles și este de acord. Îi place să fure dulciuri și se ascunde sub pat dacă o certăm.

Bella are 8 ani, este un bichon malez alb, care îmi oferă bucurie, afecțiune, dragoste. Este specială pentru mine și familia mea, o iubim cu toții.

BUFNIȚA, PAZNICUL NOPTII

Intr-o zi de toamna
Ma jucam pe afara
Cu prietenii de la scoala
Însă noaptea s-a lăsat
Spre casă am plecat,
Când, deodata am vazut

Un copac falnic, vestit.
Si am ramas fermecat
De doi ochi galbeni, arzători,
Care licăreau printre crengi dese,
Un cap mare, rotunjit,
Pene moi și luminoase.
Am tresărit... dar am privit,
Și-atunci misterul s-a dezvăluit:
O bufniță mare, tăcută,
Veghea natura. inverzita
Din înalt, de sub crenguțe,
Prinde șoareci și lăcuste,
Păzește câmpul, grădina, pământul,
Stand pe o creanga in echilibru
Astfel am învățat în noapte,
Că bufnița nu-i de temut,
E un ajutor de taină-n lume,
Păstrând natura ca la inceput.

BUFNIȚA BUHU

De câte ori ți s-a-ntâmplat
Să nu te ia somnul în pat?
Ba că vine acum Bau-Bau,
Ba că se aude „miau”.

Când te uiți prin cameră
Vezi la geam o ramură.
Este noapte, e târziu
Și afară e pustiu.

De te uiți pe geam, în zare,
Poți să crezi? Sau ți se pare?
Stă pe-o cracă, cu bundiță,
O ciudată de bufniță.

Dacă o privești în ochi
Zici că-i babă cu deochi.
De o-ntrebi cumva, ceva,
Îți răspunde chiar așa:

Buhuhu și buhuhu
Numai noaptea eu umblu.
Buhuhu, te-am speriat!
Treci și dormi, bagă-te-n pat!

MASCA

Masca este un obiect folosit pentru a acoperi fața unei persoane, având diverse scopuri, cum ar fi deghizarea, protecția, ritualurile sau divertismentul. Măștile au o istorie îndelungată și variată, fiind utilizate în numeroase culturi și perioade istorice. Iată câteva aspecte importante despre măști:

Istoria și Originea Măștilor

1. **Origini Antice:** Primele măști cunoscute datează din preistorie, fiind folosite în ritualuri religioase și ceremoniale. În Egiptul Antic, măștile mortuare, cum ar fi faimoasa mască a faraonului Tutankhamon, aveau rolul de a proteja sufletul în viața de apoi.
2. **Grecia și Roma Antică:** În teatrul antic grecesc și roman, măștile erau esențiale pentru actori, permițându-le să joace multiple roluri și să exprime emoții distincte.
3. **Evul Mediu și Renașterea:** Măștile au fost folosite în carnavaluri și sărbători, precum Carnavalul de la Veneția, unde participanții purtau măști elaborate pentru a se deghiza și a participa la festivități.

Tipuri de Măști

1. **Măști Ritualice:** Folosite în diverse culturi pentru ceremonii religioase, cum ar fi în triburile africane, unde măștile sunt utilizate în dansuri și ritualuri pentru a comunica cu spiritele.
2. **Măști Teatrale:** Utilizate în teatrul tradițional, cum ar fi în Noh și Kabuki din Japonia sau Commedia dell'arte din Italia.
3. **Măști de Carnaval:** Folosite în festivități și parade, cum ar fi cele din Veneția, Brazilia sau New Orleans, pentru a crea un aer de mister și fantezie.
4. **Măști de Protecție:** În contextul modern, măștile sunt folosite pentru protecție, cum ar fi măștile medicale pentru prevenirea răspândirii bolilor, măștile de gaze în situații militare sau măștile de protecție în diverse industrii.

Funcțiile și Semnificațiile Măștilor

1. **Deghizarea și Anonimitatea:** Măștile permit purtătorului să-și ascundă identitatea, oferind anonimitate și posibilitatea de a se comporta diferit de cum ar face-o în mod normal.
2. **Simbolism și Identitate Culturală:** Multe măști au semnificații simbolice profunde și sunt parte integrantă a identității culturale a unor comunități. De exemplu, măștile africane sunt adesea considerate a avea puteri spirituale.
3. **Exprimarea Artistică:** Măștile sunt folosite în artă și teatru pentru a exprima emoții și a crea personaje distincte, fiind esențiale pentru anumite forme de spectacol.
4. **Protecția și Securitatea:** În contextul modern, măștile sunt esențiale pentru protecție în diverse domenii, de la sănătate la siguranța muncii.

Exemple Celebre de Măști

1. **Masca lui Tutankhamon:** Una dintre cele mai cunoscute măști mortuare din Egiptul Antic.

2. **Măștile Commedia dell'arte:** Folosite în teatrul italian pentru a reprezenta diverse tipuri de personaje, cum ar fi Arlecchino și Pantalone.
3. **Masca Guy Fawkes:**, a devenit un simbol al protestului și anonimatului.

Concluzie

Masca este un obiect multifuncțional cu o bogată istorie culturală și simbolică. De la ritualuri religioase la protecție modernă, măștile continuă să joace un rol important în diverse aspecte ale vieții umane.

PIRAȚII

Cerc Atelier Interactiv

Profesor Oprea Iuliana Mihaela

Pirații: personaje din poveste .
Pe copii îi fascinează și uimește
Cu corăbii și steaguri negre,
Pe mările învolburate,
Navighează fără teamă,
Noaptea, se-ascund în firidă,
Cu hărți secrete și comori ascunse,
Pirații-s pregătiți de lupte aprinse.
Un papagal pe umăr stă,
La brâu au săbii lucitoare,
Cu ochii plini de vise și dorințe mari,
Ei cuceresc valurile și vânturile tari.
Steagul negru flutură-n vântul aspru,
Pe mare, ei sunt liberi, fără nici un astru,
Căutând comori în insule uitate,
Copii îi urmează cu inimi fermecate.
În povești de seară, sub luna argintie,
Pirații ne duc în lumi de basm, magie,
Cu corăbii fantastice și praf de stele,
Ne fac să visăm la aventuri eterne.

Masca

Într-o zi de vară,
Se pregătește o serbare,
Este mai specială,
Carnaval pentru copiii mici și mari,
Care se ține la școală,
Masca este vedeta principală.
Cu pene colorate și sclipici,
Transformă pe oricine în actori desăvârșiți,
Fiecare copil își alege un rol,
Cu masca pe față, devine un erou.
Prințese, pirați și clovni veseli,
Se adună-n curtea școlii cu zâmbet fericit,
În aer plutesc râsete și cântece,
Sub masca fermecată, fiecare își găsește rolul.
Copiii dansează și se joacă voioși,
Părinții îi privesc, mândri și bucuroși,
Masca le oferă curaj și libertate,
În lumea poveștilor, totul e posibil, pe dată.
Și chiar dacă serbarea se va sfârși,
Amintirea măștilor va dăinui,
În inima fiecărui copil va rămâne,
O zi de vară, plină de bucurie și culoare.

NOSTALGIA COPILĂRIEI

Copil când eram
Multe măști aveam
Cu ceilalți copii
Mă jucam.
Azi eram o zână ,
Mâine o fantomă.
În jocuri de vis,
Lumea-i ca o formă.
Cu baghete magice,
Prinți și prințese,
Tărâmurii fantastice,
Povești alese,
Eram viteaz cavaler,
Luptând cu dragoni,
Sau un marinar,
Pe mări și oceane.
În grădina bunicilor,
Ne ascundeam,
În corturi de pături,
Ne aventuram,
Eram exploratori,
Descoperind comori,
Sub cerul de vară,
Sub stelele mari.
Acum, adult fiind,

Mă întorc în vis,
La jocurile noastre,
La copilăria-n paradis,
Cu inima deschisă,
Și sufletul curat,
Măști de copilărie,
Păstrez în gând nepătat.

PASIUNEA MEA

De Iris-Agata Moșteanu

Clasa I

Cercul: Teatru de păpuși

Profesor Sinca Mariana

Sunt un copil cu multe pasiuni, dar, dacă ar fi să aleg una, aceasta ar fi de a-mi imagina lumi și întâmplări fantastice, cu eroi și personaje negative.

În orice lume fantastică pe care mi-o imaginez există o parte bună și una negativă. În partea bună a lumii trăiesc iepuri care au aripi și coarne, zâne, unicorni, cerbi care au coarne aurii, elfi, cățeluși din argint și multe altele. În partea întunecată se găsesc zombies, goblini, uriași, vrăjitoare și alte ciudățenii.

Haideți să vă povestesc o întâmplare plină de mister și suspans, cu iepuroaica Iza. Ea era cea mai aventuroasă dintre iepurașii cu aripi și coarne de vârsta ei. Nu avea cum să nu o recunoști într-o mulțime. Aripile ei argintii reflectau atât lumina lunii, cât și razele soarelui și deveneau multicolore ca un curcubeu strălucitor. Ochii ei blânzi și plini de entuziasm erau de un albastru deschis ca un cer senin de primăvară. Iza avea mulți prieteni, cea mai bună fiind zâna Ileana.

Într-o zi de vară Iza și cu colegii ei de școală au plecat într-o tabără. Acolo trebuia să se țină de mână doi câte doi. Iza era pereche cu Ileana. Pe drum au văzut foarte multe lucruri interesante: ciuperci care explodau, flori care își schimbau culoarea, plante carnivore.

Au ajuns aproape de înserare la coliba unde urmau să doarmă. De afară arăta ca o colibă obișnuită, chiar foarte mică, însă, cum îi treceai pragul, erai surprins cât de încăpătoare și opulentă era. Interiorul colibei era ca un adevărat palat, plin de coridoare care nu se mai terminau și multe camere care aveau deasupra ușii denumirea: Biblioteca fermecată, Camera cu armuri, Sala cu oglinzi.

După cină, toți elevii au fost împărțiți în grupe de patru și trimiși la culcare. Iza era în Camera Misterelor cu zâna Ileana, cățelul din argint Jack și cerbul cu ochelari Brownie.

La un moment dat în noapte, în timp ce toată lumea dormea Iza a fost trezită de un sunet strident, asemenea unui râs. Îngrijorată, Iza îi trezește pe colegii ei de camera. Sunetul se mai aude iar, de data aceasta și mai clar și mai intens. Toți patru se uită unul la celălalt iar Ileana zice:

- Poate este o vrăjitoare.
- Nu are cum! Zice cățelul Jack, curajos. Chiar dacă ar fi, îi dau un pumn și dispare.
- Nu este așa de ușor, spune Brownie. Din nou se auzi râsul malefic urmat de o ușă trântindu-se. Cei patru se ghemuiește sub pat, speriați. O făptură foarte urâtă intră în

camera lor, era Vrăjitoarea Tenebrelor. Văzând că nu era nimeni în camera, ea ieși cu pași greoi din încăpere: TROP, TROP, TROP.

După puțin timp, ies de sub pat și se uită în jur.

- Trebuie să facem ceva, zice Ileana.
- Eu zic că cel mai bine le cerem ajutorul adulților, zice cerbul.

Cei patru se duc în camera profesoarei, dar aceasta nu era de găsit.

- Atunci vom lupta noi cu vrăjitoarea, spune Jack, plin de curaj.
- Bine, se lăsa înduplecat cerbul.
- Hai să căutăm prin colibă, poate găsim niște arme, zice Iza.

Se uitară toți pe toate plăcuțele. După un timp, observă o plăcuță pe care scria "Sala Armelor". Intrară într-o încăpere uriașă în care erau coifuri, săbii, topoare, arcuri și multe alte arme.

- Uite, este perfect, zice Iza. Acum fiecare trebuie să își aleagă o armă.

Câinele Jack își alege o sabie și un coif, cerbul puse mâna pe niște cuțitașe. Cine era atins de ele împietrea. Iza, habar nu avea ce să își aleagă, sabia îi aluneca din mâini, arcul era prea mare, iar coiful era prea mic din cauza coarnelor. Mai apoi văzu în colțul camerei, un cufăr, îl deschide și zări o baghetă.

Cei patru prieteni curajoși au ieșit afară, în căutarea vrăjitoarei. Nu le-a luat mult timp să o zărească. Stătea cu o baghetă în mână, așteptând. Jack sări primul asupra vrăjitoarei, dar ea reuși să-l îndepărteze cu ajutorul unei vrăji. Jack fu azvârlit pe spate, la mare distanță de grup iar Ileana se duse repede în zbor în ajutorul lui. Iza scoase bagheta și aruncă spre vrăjitoare un blestem, însă în zadar, aceasta scăpă nevătămată. Ileana zbură în atac spre inamică și o lovi în cap cu ciocanul ei de plastic. Brownie o atinse cu cuțitașele iar vrăjitoarea împietri. Jack, cu puterile recăpătate, alergă și o aruncă pe vrăjitoarea împietrită în iazul din apropiere.

În final, adulții au apărut ca prin minune, când Iza a rupt bagheta vrăjitoarei în două. După ce s-au dezmeticit, toți adulții i-au lăudat și le-au mulțumit.

Ajunși acasă au povestit cele întâmplate părinților, care au rămas muți de uimire.

SFÂRȘIT

LECTURA

Dobre David
Clasa a VI a
Prof Oprea Iuliana Mihaela

Lectura este pasiunea mea, un refugiu care mă relaxează și mă binedispune. De-a lungul timpului, această pasiune s-a dezvoltat, devenind tot mai intensă. Cu fiecare carte citită, am devenit mai curioasă și mai atentă la detalii, descoperind mereu ceva nou.

Pasiunea pentru lectură a început din copilărie, când părinții mei obișnuiau să-mi citească seara, înainte de culcare, povești pline de magie. Eram fascinată de zâne, zmei și aventuri pe tărâmurile fermecate, iar acele momente au aprins în mine dorința de a descoperi tot mai multe povești.

În casa noastră, avem o bibliotecă plină de cărți, un loc unde timpul pare să stea în loc. Fiecare volum din bibliotecă ascunde o lume nouă, iar eu abia aștept să mă pierd în paginile lor. Pe măsură ce am crescut, am început să îmi aleg singură cărțile, căutând mereu titluri care să mă provoace, să mă inspire și să mă îndrume. Cărțile au devenit nu doar o pasiune, ci o parte esențială a vieții mele, o sursă nesfârșită de cunoaștere și bucurie.

Cărțile lui Alexandre Dumas, precum *Cei trei muschetari*, *După douăzeci de ani*, *Viconte de Bragelonne*, *Contele de Monte Cristo* și *Regina Margot*, m-au fascinat profund, oferindu-mi o incursiune captivantă în istoria Franței. Stilul lui Dumas îmbină aventura, intriga și romantismul, reușind să recreeze perioade istorice pline de mister și dramă, care își păstrează farmecul și relevanța peste timp.

În timpul școlii, am descoperit că lectura nu este doar o activitate plăcută, ci și un instrument puternic de dezvoltare personală. Cititul mi-a stimulat imaginația și m-a ajutat să îmi dezvolt anumite capacități esențiale, precum gândirea critică și creativitatea. Pe măsură ce exploram diferite genuri literare, am început să observ cum deveneam mai creativă, reușind să îmi exprim ideile într-un mod mai clar și mai original.

De asemenea, lectura mi-a îmbunătățit considerabil abilitățile de comunicare. Am învățat să îmi exprim gândurile coerent, să folosesc un vocabular mai bogat și să argumentez

mai bine în conversații și eseuri. În plus, acest obicei mi-a antrenat memoria, ajutându-mă să rețin mai ușor informații și să fac conexiuni logice între concepte.

Prin intermediul cărților, am descoperit lumi noi, perspective diferite și lecții de viață valoroase, ceea ce m-a ajutat să cresc nu doar din punct de vedere intelectual, ci și emoțional. Cititul nu a fost doar o activitate de timp liber, ci o călătorie fascinantă care mi-a modelat personalitatea și m-a ajutat să mă dezvolt armonios.

Călătorie de vis în Delta Dunării

Marina Oratie Păsculescu
Clasa a VI-a
Clubul Copiilor Sector 6
Profesor Dordea Ioana Milena

Acum câteva zile m-am reîntors din Delta Dunării și, sinceră să fiu, aș mai fi stat câteva zile. Cel mai mult m-a impresionat drumul cu barca cu motor, căci am umblat prin niște locuri neștiute aproape de nimeni. Locurile respective erau ascunse de stuful de care cu greu am trecut, iar pe acolo își făcuseră cuib o grămadă de cormorani.

Privind peisajul, pe care cu greu îl poate descrie cineva, am observat foarte multe feluri de păsări printre care și egreta. Această pasăre este foarte amuzantă pentru că cei mai mulți vizitatori ai Deltei Dunării o descriu cu un moț roz care este în continuarea capului.

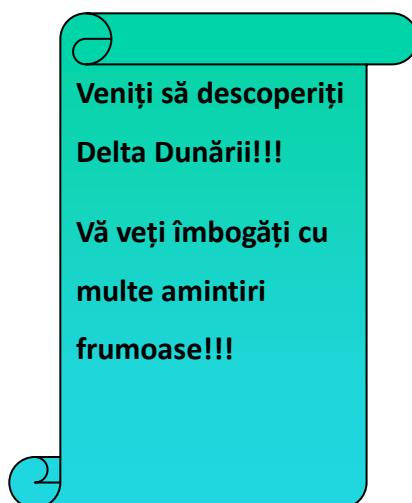
De asemenea erau foarte multe lebede și pelicani. Lebedele erau atât de grațioase! Acoperite de un alb strălucitor, acestea pluteau pe apă în aerul rece al dimineții.

Pelicanii prindeau câte un pește, iar apoi se înălțau spre cer până ce privirile noastre nu îi mai puteau urmări.

A fost o experiență minunată! Când am ajuns înapoi la București am ținut să împărtășesc amintirile de acolo cu prietenii mei care mă așteptau nerăbdători și cu zâmbetul pe buze!

CELE MAI FRUMOASE VACANȚE

Autor Grigore Bianca Maria

Clasa a-IV-a

Coordonator prof. Sinca Mariana

Iubesc vacanțele la bunici. Ori de câte ori ajung în micuța comună din județul Buzău, undeva prin zona Bărăganului, simt cum inima mi se umple de bucurie. Comuna este așezată pe un deal iar de jur împrejurul ei, cât vezi cu ochii, este câmpie. Prin sat trece o micuță gârlă numită Călmătui, acolo merg cu tata să pescuim din când în când. Vara este așa de frumos aici, pe ulițele satului, la fiecare poartă poți vedea bătrânii satului stând de vorbă la umbra nucilor bătrâni. Îmi plac serile în care stau cu bunica în curte în leagănul de sub tei și îmi povestește despre cum era satul din copilăria ei. Așa am reușit să aflu că zona Bărăganului era numită “Grânarul Românie” datorită grânelor recoltate în cantități mari. Îmi povestea bunica mea cum aveau livezi de caiși și piersici cu fructe mari cât pumnul și dulci așa cum nu am mai mâncat niciodată. Am aflat că în copilăria ei se mergea cu școala să culeagă roșiile și ardeii plantate în apropierea satului, mergea la cules de struguri și scoatere de sfeclă de zahăr. Plecau de dimineață în remorcile tractoarelor împreună cu profesorii și se întorceau seara, la apusul soarelui. Bunica mi-a spus că se cultiva și tutun în zona noastră și că trebuiau să înșire frunză cu frunză tutunul pe ață sau sârmă și să le pună la uscat. Iar toamna, la cules de porumb, mergeau cu mic cu mare și se ajutau cu vecinii, era ca un fel de clacă- azi mergeau la unul, mâine la altul, până se termina de strâns recolta de pe câmp. Mai strângeau mușetel și păpădie de pe câmp, apoi le duceau la școală pentru medicamente. Se strângeau saci întregi, așa spune bunica .

O văd pe bunica cum oftează și îmi spune că s-au schimbat multe în satul ei drag, nimic nu mai este cum era, nici măcar oamenii. Mi-a spus că nu dintodeauna oamenii au avut mașină de spălat și că aici mergeau cu preșurile la gârla din sat să le spele în fiecare vară. Încăreau căruța cu preșurile din casă, o masă de lemn, săpun de casă și o perie de paie (a trebuit să îmi arate săpunul și peria că nu știam despre ce vorbea). Acolo, la gârlă, nu spălau doar preșuri ci și lâna oilor pe care apoi o duceau la scărmanat și apoi, iarna, aveau de lucru- torceau lâna și apoi făceau din ea: ilice, mănuși, șosete, etc. Am văzut și un război de țesut la care bunica îmi spune că lucrau preșuri și coverturi de pat. Încă are câteva păstrate în șifonier și mi se par minunate. În apropierea satului se afla o herghelie de cai iar în acea zonă a fost un castel de-al regelui Mihai, așa îmi spune bunica cred că era foarte frumos dar, cu timpul, oamenii l-au stricat și nu a mai rămas nimic. Bunica spune că fiecare om oprea semințe de la legume pentru a le pune anul următor în pământ și astfel avea soiuri românești și bune. Bunica mi-a povestit și despre obiceiurile de sărbători - cum se duceau cu colindul și căpătau colaci dar și cum de Paște se duceau în fiecare zi la denii. Iar în sâmbăta Paștelui erau înnoțiți din cap până în picioare pentru a fi împărțiți.

Îmi plac atât de mult povestirile bunicii despre copilăria ei, mi se pare atât de schimbat satul față de ce îmi povestește bunica. Încerc să-mi imaginez acele lucruri și mă

gândesc la livada aceea de piersici și caiși, tare mi-ar fi plăcut să pot gusta dintr-o caisă din aceea mare cât pumnul.

Eu și prietenele mele ne întâlnim în vacanțe și încercăm să descoperim satul de odinioară plimbându-ne în fiecare zi pe ulițele prăfuite, apoi mergem la gârlă, ne așezăm pe malul apei și privim norii senini. Îmi place foarte mult vacanța de Paște, îmi place să o petrec acolo, acolo unde se simte mireasma florilor de corcoduș, sătenii bineînțeleși își aduc aminte despre copilărie- când se pregăteau de baluri și ceaiuri unde erau mereu însoțite de mamele lor. Totul pare o poveste atunci când stai și le ascuți și parcă nu îți vine să crezi unele lucruri. Îmi place atât de mult la țară, unde ziua mi se pare mult mai mare și mai frumoasă.

Aștept cu nerăbdare vacanța de vară, când bunica, după o zi de muncă prin curte, se va așeza în leagănul de sub tei și îmi va mai povesti câte și mai câte despre zona Bărăganului. lucrează de zor văruind copacii de la poartă și aranjează grădinițele cu flori. Le place ca de Paște să aibă aranjate atât curtea cât și casa. Aici oamenii se cunosc toți între ei și este o plăcere să vezi cum duminica bunicuțele ies cu preșul la poartă, sub umbra nucului bătrân cu o farfurie de gogoși calde și o sticlă de suc, apoi se apucă de povestit despre ce s-a mai întâmplat în mica noastră comună.

“Pași de artiști”
ediția iunie 2024
Clubul Copiilor Sector 6 București